

කඩිනානිශංස

දන්කන්දේ ධම්මරතන හිමි

සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි

කඨිනානිශංස

කඨින විවර පූජාව, එක් ස්ථානයක දී, එක් වසරකට එක් වරක් පමණක් කළ හැකි, අති මහත් පුණ්‍ය ශක්තියක් ලබා දෙන පුණ්‍ය කර්මයක් බව සෑම බෞද්ධයකුම වාගේ දන්නා කරුණකි. කඨින විවරයක් හෝ ඒ සඳහා සුදුසු වස්ත්‍රයක් හෝ පූජා කළ හැක්කේ පෙර වස් වසා, වස් කඩ නො කර ගෙන සිටි හික්කුන්ට පමණි. පසුවස් විසූ හික්කුන්ට හෝ වස් කඩ කරගත් හික්කුන්ට කඨින විවරයක් පිළිගත නො හැක.

"අනුජානාමි හික්ඛවේ, වස්සානේ වස්සං උපගන්තුං" යනුවෙන් බුදුරජාණන් වහන්සේ හික්කුන්ට වස් වැසීම සඳහා අනුදැන වදාළහ. ඒ අනුව ගිම්භාන සාතුවේ අවසාන පුර පසළොස්වක දිනයේ පෝය කොට, අව පැළවිය දිනයේ පෙරවස් සමාදන් වීම සිදු කෙරේ. වස්සාන සාතුවේ පළමු පුර පසළොස්වක දිනයේ පෝය කොට, අව පැළවිය දිනයේ පසුවස් වැසීම සිදු කෙරේ.

වස් වැසීම සඳහා ආරාධනා කිරීම බුදුරජාණන් වහන්සේ වැඩ සිටි කාලයේ පටන් ම සිදු වන්නකි. වස් වැසීමට ආරාධනයක් කිරීමෙන්, "ස්වාමීන් වහන්ස, මෙම මාස 3 මෙහි වැඩ සිටින්න: මෙම කාල පරිච්ඡේදය තුළදී අපි සිවු පසයෙන් උපස්ථාන කරන්නෙමු" යි ප්‍රතිඥාවක් සිදු වේ. වස් වැස සිටි හික්කුන් වහන්සේලා ද මෙම කාල සීමාව තුළ දී වෙනදාටත් වඩා හොඳින් ශාසන ප්‍රතිපත්ති පුරණය කිරීම සඳහා උත්සාහ ගනිති. මෙතෙක් අවබෝධ නො කළ චතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මයන් අවබෝධ කිරීමට, මේ දක්වා ප්‍රතිවේධ නො කළ සෝවාන් ආදී මාර්ග ඵල ප්‍රතිවේධ කිරීමට පිළිවෙත් පුරති. එදා බුදුරජාණන් වහන්සේ වැඩ සිටි කාලයේ වස් කාලය තුළ දී එසේ උත්සාහ කිරීමෙන් නිවන් අවබෝධ කළ හික්කුන් වහන්සේලා අපමණ ය. එසේම වස් ඇරයුම් කළ සැදැහැවත් අය ද, එම කාලය තුළ දී සිල් ආරක්ෂා කරමින්, දානාදී සිවුපසයෙන් උපස්ථාන කරමින්, භාවනා කරමින් නිවන් අවබෝධ කළහ. මේ අනුව, වස් ඇරයුම් කළ ගිහි පිරිසත්, වස් සමාදන්ව වැඩ සිටි හික්කු පිරිසත් යන දෙපාර්ශවය විසින් ම පුරා තෙමසක් අඛණ්ඩ ලෙස කරන ලද පුණ්‍ය කර්මයක උච්චම අවස්ථාවක් ලෙසින් කඨින විවර පූජාව හැඳින්විය හැකි ය.

කඨින පූජාව සඳහා විශාල කුලව මසා නිම කළ, දෙපට සිවුර - තනිපට සිවුර - අඳනය යන තුන් සිවුරු අතරින් එකක් හෝ, තුන් සිවුරු අතරින් එකක් මසා ගැනීම සඳහා සුදුසු වස්ත්‍රයක් හා, ඒ සඳහා අවශ්‍ය නූල්, ඉදිකටු, පඬු ආදිය සමඟ පූජා කළ යුතු ය. මසා නිම කළ සිවුරක් පූජා කරන්නේ නම් **"ඉමං කඨින විවරං භික්ඛු සංඝස්ස දේම"** කියා පූජා කෙරේ. වස්ත්‍රයක් පූජා කරන්නේ නම් **"විවරං"** යන්න වෙනුවට **"දුස්සං"** හෝ **"චත්ථං"** යන වචන දෙකෙන් එකක් යොදා **"ඉමං කඨින දුස්සං / (චත්ථං) භික්ඛු සංඝස්ස දේම"** කියා පූජා කළ යුතු ය. කඨින වස්ත්‍රය එදින ම කපා, මසා, සෝදා, පඬු පොවා නිම කර ගත යුතු බැවින් අරුණෝදයට ප්‍රථමයෙන් ම එවැනි කඨින වස්ත්‍ර පූජා කිරීම සිදු කෙරේ. කඨිනයක් පූජා කිරීම සම්බන්ධයෙන් නො දන්නා දෙයක් භික්ෂුන්ගෙන් අසා දැන ගත හැකි ය.

කඨින විවරයක් හෝ වස්ත්‍රයක් ලබා ගන්නා භික්ෂුව, එය නිමිති පහළ කිරීම, වටින් පිටින් කපා කිරීම ආදියෙන් තොරව ලබාගනු ලැබේ. මහා වග්ග පාළියේ **"න නිමිත්තකේන අත්ථං භෝති කඨිනං, න පරිකපා කතේන අත්ථං භෝති කඨිනං"** ආදී ලෙසින් දක්වා ඇති පරිදි **"කඨිනයකට මේ වගේ සිවුරක් නම් හොඳ ය, මේ වැනි වස්ත්‍රයක් කඨිනයක් සඳහා සුදුසු ය, කඨින පූජාවක් සඳහා මේ අවුරුද්දේ තවම සූදානමක් නැති බව යි පෙනෙන්නේ"** ආදී ලෙසින් කඨිනය පිළිබඳ නිමිති පහළ කිරීම හෝ වටින් පිටින් කපා කිරීම නො කරති.

මේ සම්බන්ධයෙන් විනය අටුවාවේ **"කඨිනං නාම අති උක්කට්ඨං වට්ටති, මාතරං' පි විඤ්ඤාපේතුං න වට්ටති, ආකාසතෝ ඕඨිණ්ණ සද්දිසමේව වට්ටති"** යනුවෙන් දක්වා ඇති පරිදි කඨිනය ඉතා උත්කෘෂ්ටවත් වූයේ ම අගනේ ය : එය තම මවට කියා හෝ ලබා ගැනීම සුදුසු නැත, අහසින් වැටුණාක් මෙන් ලද වස්ත්‍රයක් හෝ විවරයක් කඨිනය සඳහා වටනේ ය යන කරුණු ගැන භික්ෂුන් වහන්සේලා විශේෂ අවධානය යොමු කරති. මෙකල සමහර අය කඨිනය පූජා කරන භික්ෂුවට මුදල් දී, ඒ භික්ෂුව කැමති සිවුරක් ඒ භික්ෂුව ලවා ම ගෙන්වා ගෙන කඨින පූජා සිදු කරන අවස්ථා ද ඇත. එයින් කඨිනය පූජා කිරීමෙන් ලැබෙන ආනිශංස ඒ අයුරින් ම ලැබේ දැයි සැක සහිත ය.

පූජා කරන ලද කඩින විවරය, හිඤ්ඤා වහන්සේලා විසින් සීමා මාලකයකට ගෙන ගොස්, කඩින විවරයක් ලබා ගැනීමට සුදුසුකම් ඇති හිඤ්ඤාවකට "කඩිනය ඇතිරීම" නම් වූ විනය කර්මයක් සිදු කිරීම මගින් ප්‍රදානය කරනු ලැබේ. කඩිනයක් ඇතිරීම සඳහා අංග අටකින් සමන්තාගත වන හිඤ්ඤාවක් ම සුදුසු වන බව "අවිධිමත්ව සමන්තාගතෝ පුග්ගලෝ භබ්බෝ කඩිනං අත්ථරීඛං" ආදී වශයෙන් පරිවාර පාළියේ දක්වා ඇත.

කඩිනය යන වචනයෙන් ස්ථාවර - ඉතා දැඩි - ඉතා ප්‍රබල වැනි අරුතක් දැක් වේ. කඩින විවර පූජාවකින් ලැබෙන පුණ්‍ය ශක්තිය හා විපාක ශක්තිය මහා පෘථිවිය සේ අකම්පිත ය, සුළඟින් නො සෙලෙන මහාමේරු පර්වතය සේ අවලිත ය - නො සෙල්වේ, වජ්රමය පර්වතයක් සේ අහේද්‍ය ය - බිඳිය නො හැක. එබැවින් ම කඩින යැයි හැඳින් වේ.

කඩින පූජාවක් තුළින් ලැබිය හැකි ආනිශංස නාගිත මහ රහතන් වහන්සේ ගේ චරිතාපදානයේ දැක් වේ. බුදුරජාණන් වහන්සේ ඇතුළු මහ රහතන් වහන්සේලා 500 නමක් ඉදිරියේ, බුදුරජාණන් වහන්සේ ගේ ඇරයුමෙන්, අනෝතත්ත විල අසල දී නාගිත ස්වාමීන් වහන්සේ විසින් උන්වහන්සේ විසින් ම පූජාකරන ලද කඩිනයේ ආනිශංස දෙසූ බව ප්‍රකාශිත ය. සිඛි බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් දේශනා කරන ලද කඩිනාශංස අසා ඔහු විසින් සංසරත්තය වෙත කඩිනයක් පූජා කළ බව මෙසේ දැක් වේ. (විපස්සි බුදුරජුන් කල මෙම පූජාව සිදු කළ බව ඇතැමෙක් කියති).

**සිඛි කාරුණිකෝ නාටෝ - උප්පත්තෝ දීපදුත්තමෝ
හිතාය සබ්බ සත්තානං - දේසේසි කඩිනං තදා"**

උත්තම මහා කාරුණික සිඛි බුදුරජාණන් වහන්සේ සියළු සත්වයන්ගේ හිතසුව පිණිස කඩිනානිශංස එදා දේශනා කළහ.

**"යාවතා සබ්බ දානානි - එකෝ වස්ස සතං දදේ
එකස්ස කඩින දානස්ස - කලං නාග්ගති සොළසිං"**

යමකු වසර 100 ක් පුරා සියළුම දේවල් දන් දුන්නත්, එය එකම කඩින දානයකින් 1/16ක් පමණකුදු නො වටී.

**"යාවතා අවිඨපරික්ඛාරේ - එකෝ වස්ස සතං දදේ
එකස්ස කඨින දානස්ස - කලං නාග්ගති සොළසිං"**

යමකු වසර 100 ක් මුළුල්ලේ අට පිරිකර දන් දුන්නත්, එය එකම කඨින දානයකින් 1/16ක් පමණකුඳු නො වටී.

**"භිරිරාජ සමං කත්වා - සංඝේ දේති තිච්චරං
යෝ දේති කඨිනං ඒකං - විපුලං තස්ස දක්ඛිණා"**

මහාමේරු පර්වතය තරම් උසට තුන් සිවුරු සංඝයා වෙත දීමෙන් ලැබෙන පිනට වඩා එක කඨිනයක් දීමෙන් ලැබෙන පුණ්‍ය ශක්තිය මහත් ය.

**"මානුසී කාම සම්පත්ති - දේවලෝකේව යා රතී
යාව නිබ්බාණ සම්පත්ති - සබ්බ මේතේන ලබ්භති"**

මනුෂ්‍ය ලොව සියළු කාම සම්පත්තීන් ද, දිව්‍ය ලෝකයේ සියළු දිව්‍ය සම්පත්තීන් ද, නිර්වාණ සම්පත්තිය ද යන සියල්ල කඨින පූජාවෙන් ලැබේ.

**"කඨින දානං දත්වාන - සංඝේ ගුණ වරුත්තමේ
ඉතෝ තිංඝේ මහාකප්පේ - නාගිජානාමී දුග්ගතිං"**

මෙම කඨිනානිශංස අසා, උත්තම වූ ගුණයන් ගෙන් සමන්තාගත සංඝයා වෙත මම කඨිනයක් පූජා කොට, එතැන් පටන් කල්ප 30 ක් ම දුග්ගතියකට නො ගියෙමි.

**"අට්ඨාරසන්නං කප්පානං - දේවලෝකේ රමාමහං
වතුත්තිංසක්ඛත්තුං දේවින්දෝ - දේවරජජමකරසිං"**

කල්ප 18 ක් ම දේවිලොව දේවිසූප වින්දෙමි. 34 වාරයක් ම සක්දෙවි රජ වීමි.

**"ආරපථේ ආරපථේ - වකාවංති සිරිං ලභේ
පදේස රජජස්සරියං - ගණනාතෝ අසංඛියා"**

ඉදිකටු තුඩක් තුඩක් පාසා වකුවර්ති රාජ්‍ය සම්පත් ලැබුවෙමි. ලබන ලද ප්‍රාදේශීය රාජ්‍ය සම්පත් ප්‍රමාණය ගණනාවකින් දැක්විය නො හැක. අසංඛ්‍ය වූ ප්‍රමාණයක් ප්‍රාදේශීය රාජ්‍ය සම්පත් භුක්ති වින්දෙමි.

**"අහෝ මේ සුක්කං කම්මං - යා දාන මද්දං තදා
දුග්ගතිං නාහිජානාමි - කඨින දානස්සිදං ඵලං"**

මෙම පුණ්‍ය කර්මය ආශ්චර්යමත් ය. එදා ඒ දෙන ලද දානය නිසා දුගතියක කිසිදා නො ඉපැදුනෙමි. කඨින දානයේ විපාකය එය යි.

**"ද්වේ හවේ උප්පජජාමි - දේවේවාපි ච මානුසේ
අඤ්ඤං ගතිං න ජානාමි - කඨින දානස්සිදං ඵලං"**

මෙම කල්ප 30 පුරා දේව මනුෂ්‍ය සුගති හව වල ම සැරි සැරුවෙමි. වෙනත් හවයක් නො ලද්දෙමි. කඨින දානයේ විපාකය එය යි.

**"ද්වේ මේ කුලේ ජායාමි - ඛත්තියේභි වා'පි - බ්‍රාහ්මණේ
හිතේ කුලේ න ජායාමි - කඨින දානස්සිදං ඵලං"**

මිනිස් ලොව උපදින විට ක්‍ෂත්‍රිය හා බ්‍රාහ්මණ යන උසස් කුල දෙකේ පමණක් ඉපැදුනෙමි. හීන කුලවල, පහත් කුලවල නො ඉපැදුනෙමි. කඨින දානයේ විපාකය එය යි.

**"හෝගේව මේ උභන නත්ථි - කඨින දානස්සිදං ඵලං
යත්ථ යත්ථපුපජජාමි - ලභිත්වා සබ්බ සම්පදං
පරිසානං උත්තමෝ හෝමි - කඨින දානස්සිදං ඵලං"**

කිසිදාක මට හවහෝග ලෞකික සැප සම්පත් වලින් අඩුවක් නො වී ය. යම් යම් තැනක මා ඉපැදුණි නම්, ඒ සෑම තැනකදී ම සියළු සම්පත් ලැබීමි. ඒ පිරිස් අතර මම ශ්‍රේෂ්ඨයෙක් වී ඉපැදුනෙමි. කඨින දානයේ විපාකය එය යි.

**"පවත්තං සබ්බ දානානං - කඨින දාන මනුත්තරං
අග්ගං පුඤ්ඤංව සෙට්ඨංව - සබ්බ මේතේන ලබ්භති"**

සියළුම දානයන්ට වඩා කඨින දානය උතුම් ය. ශ්‍රේෂ්ඨ ය. අග්‍ර වූ පුණ්‍ය ගක්තියක් එයින් ලැබේ. එයින් සියළු සම්පත් ම ලැබේ.

**"යාවතා සබ්බදානානි - බුද්දකානි බහුනිච
ඒකස්ස කඨින දානස්ස - කලං නාග්ගති සෝළසිං"**

කුඩා වූ හෝ මහත් වූ යම්තාක් දාන ඇත්ද, ඒ සියල්ල ම එකම කඩින දානයකින් 1/16 ක් පමණකුදු නො වේ.

**"යාවතා අකනිට්ඨාව - රජතං පබ්බතං දදේ
එකස්ස කඩින දානයස්ස - කලං නාග්ගති සෝළසිං"**

අකනිටා බ්‍රහ්මලොව දක්වා උසට වූ රජතමය පර්වතයක් දන් දුන්නත්, එය එකම කඩින දානයකින් 1/16 ක් පමණකුදු නො වේ.

**"යාවතා සබ්බ පරික්ඛාරේ - සංඝස්ස සතතං දදේ
එකස්ස කඩින දානයස්ස - කලං නාග්ගති සෝළසිං"**

සංඝයා වෙත සියළුම පරික්ඛාර නිරන්තරයෙන් ම දන් දුන්නත් එය, එකම කඩින දානයකින් 1/16 ක් පමණකුදු නො වේ.

**"ගිරිරාජ සමං රාසිං - සංඝෙ දේති තිව්චරං
එකස්ස කඩින දානයස්ස - කලං නාග්ගති සෝළසිං"**

මහාමේරු පර්වතය උසට, තුන් සිවුරු සංඝයා වෙත දන් දුන්නත් එය, එකම කඩින දානයකින් 1/16 ක් පමණකුදු නො වේ.

**"සුවණ්ණ ධූපං කාරෙත්වා - උච්චතො අකනිට්ඨකා දදේ
එකස්ස කඩින දානයස්ස - කලං නාග්ගති සෝළසිං"**

අකනිටා බ්‍රහ්ම ලෝකය දක්වා උසට ස්වර්ණමය ස්ථූපයක් කරවා දන් දුන්නත්, එයට වඩා වැඩි පිනක් එකම කඩින දානයකින් ලැබේ. කඩින දානයේ ලැබෙන පිනෙන් 1/16 ක් තරම්වත් පිනක්, ඒ ස්වර්ණමය ස්ථූප දානයෙන් නො ලැබේ.

**"තේනේව කුසල කම්මේන - පියෝහං දේව මානුසේ
තරේව හද්ද කම්මස්ස - පත්තෝම්හි අවලං පදං"**

එම කඩින දානය පුණ්‍ය කර්මයෙන් ම දෙවියන් මනුෂ්‍යයන් අතර ප්‍රිය වූයෙහි. එම යහපත් වූ කඩින දානය පුණ්‍ය කර්මයෙන් ම සදා කාලික වූ නිවන් සුවය ද ලදී.

මෙම නාගිතාපදානයට අනුව කඨින පූජාවක් තුළින්, මෙනැකැයි කියා සිතිය නො හැකි වූ අවිත්තියමය පුණ්‍ය ශක්තියක් ලැබේ. මෙනැකැයි කියා ප්‍රමාණ කළ නො හැක්කා වූ අප්‍රමාණ පුණ්‍ය ශක්තියක් අත් වේ. ගණනය කළ නො හැක්කා වූ අසංඛේයය විපාක ශක්තියක් ලැබේ.

කඨින පූජාවක් පූජා කළ අයට පමණක් නොව, කඨින විවරයක් අතුළු හික්‍ෂුන් හටද පහසුකම් 5 ක් ලැබෙන බව බුදුරජාණන් වහන්සේ වදාරා ඇත. ඒ ගැන අවබෝධයක් ඇතිව කඨින පූජාවක් සිදු කරන අයට, ඒ පහසු කම් පහක් හික්‍ෂුන්ට ලබා දීම නිසා අමතර ආනිශංස රාශියක් ම අත්වනු ඇත.

"අත්ථක කඨිනානං චෝ භික්ඛවේ, පඤ්ච කප්පිස්සන්ති, අනාමන්තවාරෝ, අසමාදානවාරෝ, ගණ භෝජනං, යාවදත්ථවීරං, යෝ ච තත්ථ විවරුප්පාදො සෝ නේසං භවිස්සති"

මහණෙනි, කඨිනයක් අතුළු හික්‍ෂුන්ට කරුණු 5ක් කැප වේ යනා දී ලෙසින් හික්‍ෂුන් වහන්සේලාට කඨිනයක් ඇතිරීමෙන් පසු ලැබෙන ආනිශංස 5 විනය පිටකයේ කඨිනක්ඛන්ධකයෙහි දක්වා ඇත. එය කඨිනය ඇතුරු දිනයේ සිට මාර්තු මස පසළොස්වක පෝය දිනය දක්වා ක්‍රියාත්මක වේ. මෙම කාලය තුළදී කඨිනානිශංස 5 ලබන හික්‍ෂුන්ට පහත සඳහන් ශික්‍ෂා පද වලින් සිදුවන ඇවැත් සිදු නො වේ.

- (1) **"යෝ පන භික්ඛු නිමන්තිතෝ සහත්තෝ සමානෝ සංතං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා පුරේ භත්තං වා, පච්ඡාභත්තංවා කුලේසු වාරිත්ථං ආපජජෙය්‍ය අඤ්ඤකු සමයා පාවිත්තියං, තත්‍රායං සමයෝ : විවර දාන සමයෝ, විවර කාර සමයෝ, අයං තත්ථ සමයෝ"**

ඉහත කී ශික්‍ෂාපදයට අනුව, දානයකට ඇරයුම් කර ඇති හික්‍ෂුවකට තමා ලග සිටින හික්‍ෂුවකගෙන් නො විචාරා නිවෙස් වලට යාමෙන් ඇවතත් සිදු වේ. මෙම ඇවත කඨිනය අතුළු හික්‍ෂුවකට ඉහත කාල පරිච්ඡේදය තුළදී සිදු නොවේ.

හිඤ්ඤාවකට මෙම පහසුව ලබා දීමෙන් ඔහුට ස්වාධීනව හා සෛවරීව කටයුතු කළ හැකි වන නිසා, කඨින විවර පූජාවක් සිදුකළ අය ද, එහි පුණ්‍ය විපාක ශක්තිය තිබෙන තාක් කල්, සෛවරීව හා ස්වාධීනව කටයුතු කළ හැකි අධිපතියන් ලෙස උපදී. ඔහුට කිසිවකුටත් යටත් වී සිටීමට සිදු නොවේ. තමාගේ වචනයට අත් අය අවනත වෙති. උසස් තානාන්තර ලබමින් ශ්‍රේෂ්ඨ කෙනකු ලෙසින් සිටීමට හැකි වේ.

(2) "නිට්ඨිත විවරස්මිං පන භික්ඛුනා උඛහතස්මිං කඨිනේ, ඵ්කරත්තං'පි වේ භික්ඛු තිච්චරේත විප්පවසෙයා, අඤ්ඤානු භික්ඛු සම්මුතියා, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං"

මෙම ශික්‍ෂා පදයට අනුව, හිඤ්ඤාවකට අධිෂ්ඨාන කරගෙන සිටින තුන් සිවුරෙන් වෙන්ව එක් රාත්‍රියක් සිටිය ද ඇවත් සිදු වේ. සිවුරු, සොරුන්ගෙන් ආරක්ෂා කර ගැනීමේ මූලික අදහස ඇතිව මෙය පනවන ලදී. කඨිනය අතුළු හිඤ්ඤාවකට, ඉහත කී කාල පරිච්ඡේදය පුරා මෙම ඇවත සිදු නො වේ.

මෙම නිසා කඨිනය පූජා කළ අයට ද එහි ආනිශංස තිබෙන තාක් කල් තමා සතු වස්තුව ආරක්ෂා කර ගැනීමේ කරදරයක් ඇති නොවේ. වැස්ස - අව්ව - ගින්න - සොර - සතුරන් හා සතුන් ගෙන් තමා සතු වස්තුවට කිසිදා අනතුරක් සිදු නො වේ.

(3) "ගණ භෝජනේ අඤ්ඤානු සමයා පාවිත්තියං. තත්ථායං සමයෝ. ගිලාන සමයෝ, විවර දාන සමයෝ, විවර කාර සමයෝ, අද්ධාන ගමන සමයෝ, නවාහිරුහණ සමයෝ. මහා සමයෝ, සමණ භත්ථ සමයෝ. අයං තත්ථ සමයෝ"

ශ්‍රමණ සාරූප්‍යය නො වන ආකාරයෙන් කරන ලද ඇරයුම් නිසා ලැබෙන ආහාර - පාන ගැනීමෙන් සිදුවන මෙම ඇවත, කඨිනය අතුළු හිඤ්ඤාවකට, ඉහත කී කාල පරිච්ඡේදය පුරා ම සිදු නො වේ. ශික්‍ෂාකාමී හිඤ්ඤාවකට කැප - සරුප් නො වන ආහාරයක් මහා වස විසක් බඳු ය. එවැනි විසක් බඳු ආහාරයක්, මෙම ඇවත සිදු නො වන නිසා, කැප දෙයක් බවට පත් වේ.

මෙම නිසා ම කඨින විවර පූජාව සිදු කළ අයට කිසිදාක වස - විසෙන් අනතුරක් සිදු නොවේ. වස - විසක් කැවුනද එය ශරීරයට අහිතකර නොවේ. කිසිදාක නිරාහාරව සාපිපාසාවෙන් පෙළීමට සිදු නො වේ. අමාත්‍ය වැනි ආහාර පාන ලැබේ.

(4) "නිට්ඨිත විවරස්මිං පන භික්ඛුනා උඛ්භතස්මිං කඨිනෙ දසාහපරමං අතිරේක විවරං ධාරේතඛබ්බං, තං අතික්කාමයතෝ නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං."

භික්ඛුවකට අධිෂ්ඨාන හෝ විකප්පනය නො කළ අතිරේක සිවුරු, දස දිනකට වඩා තබා ගැනීමෙන් සිදුවන මෙම ඇවන ද කඨිනය අතුළු භික්ඛුවට මාර්තු පසළොස්වක පෝය දිනය දක්වා සිදු නො වේ. කඨිනය අතුළු දිනයේ සිට මෙම කාල පරිච්ඡේදය නිමවන තෙක් කැමති තාක් අතිරේක සිවුරු ඔහුට තබා ගත හැක.

මෙම පහසුව සලසා දෙමින්, කඨින විවර පූජාවක් සිදු කළ අයට ද එහි විපාක වශයෙන් දිව්‍ය සළ වැනි ඉතා අනගි ප්‍රිය මනාප වස්ත්‍ර අසීමිත අන්දමින් ලැබෙනු ඇත.

(5) "යෝච තත්ථ විවරුප්පාදෝ සෝ තේසං භවිස්සති"

ඉහත කී කාල පරිච්ඡේදය තුළ දී, කඨිනය අතුළු ස්ථානයට ලැබෙන සියළුම සාංඝික සිවුරු, කඨිනය ඇතුරු භික්ඛුන්ට හිමි වේ. සාංඝික වශයෙන් පූජා කරන සිවුරු, එම සාංඝික කර්මයට සහභාගී වූ සියළුම භික්ඛුන් අතර විනයානුකූලව බෙදා දීම සාමාන්‍යයෙන් සිදු වූවත්, මෙම ආනිශංසය නිසා කඨිනය අතුළු එම ස්ථානයේ භික්ඛුන්ට පමණක් එම සිවුරු හිමි වේ. මෙය සාංඝික දෙයක් පෞද්ගලිකව හිමි වන්නාක් බඳු කරුණකි.

මෙම නිසාම කඨින විවර පූජාව සිදු කළ අයට ද බලාපොරොත්තු නොවූ හදිසි ධන ලාභ ලැබීම, අන් සතු දේපළ තමාට අයත් වීම හෝ එම වස්තු වලට තමා හිමිකාරයා බවට පත්වීම යනාදී ආනිශංස ලබනු ඇත.

මේ අනුව බලන විට, කඩින විවර පුජාවක් තුළින් අසීමිත වූ, අපරිමිත වූ අසංඛෙය්‍ය වූ පුණ්‍ය විපාක ශක්තියක් කල්ප කල්ප ගණන් තිස්සේ ලැබේ. එවැනි උසස් පුණ්‍ය කර්මයක් ඔබත් සිදුකර, නැත්නම් එවැනි පුණ්‍ය කර්මයන්ට ඔබත් සහභාගී වී, මෙලොව යහපතත්, පරලොව යහපතත්, නිවන් සුවත් සලසා ගන්න.

භාවනා කරන අය සඳහා

"සෙක්ඛා වා පුට්ඨජජනාවා කුසලං අනිච්චතෝ - දුක්ඛතෝ - අනත්තතෝ විපස්සන්ති" යනුවෙන් දක්වා ඇති පරිදි සෝවාන් සකදාගාමී අනාගාමී යන ශෛක්ෂයන් විසින් හෝ නිවන් අවබෝධ නො කළ පෘථජ්ජන භූමියේ සිටින අය විසින් හෝ කුශලයක් සිදු කොට, එම කුශලය අනිත්‍ය - දුක්ඛ - අනාත්ම වශයෙන් සලකා බලමින් විදර්ශනා සිත් පෙළක් පහළ කර ගැනීම ඉතා අගනේ ය. එබැවින්, පහත කෙටියෙන් දක්වා ඇති කරුණු විස්තර වශයෙන් නුවණින් සලකා බලන්න.

මෙම කඩින පිංකම සිදු කිරීමේ දී කයින් සිදු කරන ලද සෑම කායික ක්‍රියාවක් ම, ඒ කායික ක්‍රියාවන් සිදු කරන සෑම මොහොතක් පාසාම අනිත්‍යයට ගිය බැවින් දැන් ඒ ක්‍රියාවන් කිසිවක් නැත. එබැවින් ඒ කායික ක්‍රියාවෝ අනිත්‍යයහ.

එසේ ම මේ පිංකම සිදුකිරීම සඳහා යම්තාක් වචන පිට කරන ලද්දේ නම්, ඒ සෑම වාචසික ක්‍රියාවක් ම, ඒ පිට කරන ලද සෑම වචනයක් වචනයක් පාසාම අනිත්‍යයට ගිය බැවින් ඒ වාචසික ක්‍රියාවන් කිසිවක් දැන් ඉතිරි වී නැත. එබැවින් ඒ වාචසික ක්‍රියාවෝ ද අනිත්‍යයහ.

එලෙසින් ම මේ පිංකම සම්බන්ධයෙන් යම් තාක් සිතීවිලි පහළ වී නම්, ඒ සෑම මානසික ක්‍රියාවක් ම සිතුවිල්ලක් සිතුවිල්ලක් පාසාම අනිත්‍යයට ගිය බැවින් දැන් කිසිවක් ශේෂ ව නැත. එබැවින් ඒ මානසික ක්‍රියාවෝ ද අනිත්‍යයහ.

මෙම කඩින පිංකමේ විපාක වශයෙන්, සක්විති රාජ්‍ය සම්පත්, දිව්‍ය සම්පත් ආදී ලෞකික හව හෝග සම්පත් වලින් පිරිගිය හවයක් ලැබුවත්, මේ සසරේ රැඳී සිටීම ඒකාන්තයෙන් ම දුකක් ම වන්නේ ය. **"ජාති'පි දුක්ඛා"** හවයේ කොතැනක හෝ ඉපැදීම දුකක් ම ය. **"අභං භික්ඛවේ අප්පමත්තකම්පි හවං න වණ්ණේමි, අන්තමසෝ අච්ඡරා සංඝාත මත්තම්පි"** අසුරු ගසන ඤාණයක තරම් කාලයක් වත් හවයේ රැඳී සිටීම මම වර්ණනා නො කරමි' යි වදාළ බුදු වදන් පරිදි ජාතියෙන් ජාතියට යමින් මේ සසරේ රැඳී සිටීම ඒකාන්ත දුක්ඛ සත්‍යය වන්නේ ය. ඒ දුක්ඛ සත්‍යය පහළ කරවීමට හේතුවන කුශල අකුශල කර්ම දුක්ඛ සමුදය සත්‍යය වන්නේ ය.

මෙම කඩින පිංකම සිදු කිරීමේදී සත්‍ය වශයෙන් සිදු වූයේ රූප - වේදනා - සංඥා - සංස්කාර - විඥාන යන පංචස්කන්ධ ධර්මයන් ගේ ඇතිවෙමින් නැතිවියාම පමණි. ඒ හැර මේ කුශල කර්මය සිදු කළ මම කියා කෙනකු හෝ ආත්මයක් නැත. කුශලාකුශල කර්ම රැස්වීමක් ඇත. එහෙත් ඒ කර්ම රැස්කරන කෙනෙක් නැත.

මේ කුශල කර්මය සිදු කරන විට. සැප - දුක් - මැදහත් යන වේදනා අතරින් කවර හෝ වේදනාවක් ඇති විය. ඒ සියළු වේදනා වහා බිඳී අනිත්‍යයට ගිය බැවින් දැන් ඒ වේදනා කිසිවක් නැත.

එසේම මෙම කුශල කර්මය සිදු කරන අවස්ථාවේ දී විවිධාකාර සංඥා (හඳුනාගැනීම්) ඇති විය. ඒ සියළුම සංඥාවන් ද ඇති වූ විගස ම ගිලිහී ගිය බැවින් දැන් ඒ කිසිම සංඥාවක් ශේෂ වී නො මැත.

මෙසේම මේ පුණ්‍ය කර්මය සිදු කිරීමේ දී විවිධාකාර සිතුවිලි පහළ වූ අතර, ඒ සිතුවිලි (සංස්කාර) ද වහ වහාම නිරුද්ධ වී ගිය බැවින් දැන් ඒ කිසිවක් ඉතිරි වී නැත.

මෙලෙසින් ම මෙම කඩින පිංකම සිදුකිරීමේ දී වක්ඛු - සෝත - සාන - ජීවිතා - කාය - මනෝ යන විවිධාකාර විඥාන පහළ විය. ඒ සෑම විඥානයක් ම ද ඇතිවූ විගස ම නැතිවී ගිය බැවින් ඒ කිසිවක් දැන් ඇත්තේ නැත.

මීට අමතරව මේ පිංකම සිදුකරන විට පැවති තමාගේ රූපයද (රූපස්කන්ධය) වහ වහා ක්ෂණයක් ක්ෂණයක් පාසා ම බිඳී බිඳී යන ස්වභාවයෙන් යුතු වූවක් බැවින්, ඒ රූපය ද අනිත්‍ය ය.

මෙලෙසින් මෙම පිංකම සිදු කිරීමට සිතූ මොහොතේ සිට එය කර නිමවන තෙක් වූ මුළු කාල පරිච්ඡේදය තුළ දී ම පහළ වූයේ ඇති වෙමින්, ක්ෂණයක කාලයක් තුළ පැවැතෙමින්, නැතිවෙමින්; නැවත ඒ ලෙසින්ම ඇතිවෙමින් පැවතෙමින් නැතිවෙමින් ගිය රූප - වේදනා - සංඥා - සංස්කාර - විඥාන යන පංචස්කන්ධ ධර්ම පමණි. ඒ සියළුම පංචස්කන්ධ ධර්ම අනිත්‍යයහ.

මෙම අනිත්‍යට ගිය පංචස්කන්ධ ධර්ම "මම හෝ මගේ ආත්මය" කියා ගන්නේ නම්, ඒ පංචස්කන්ධ ධර්ම මෙලෙසින් නිරුද්ධ වී ගිය විට මම කියා හෝ ආත්මය කියා හෝ ගැනීමට ඉතිරි වන්නේ කවර නම් ධර්මයක් ද ? එබැවින් මේ සියළු පංචස්කන්ධ ධර්මයෝ ම අනාත්මයෝ ය.

මෙම කුශල කර්මයේ විපාක වශයෙන් අනාගත භව වලදී ලැබෙන්නේ ද මේ ආකාරයෙන් ම ඇති වෙමින් නැති වෙමින් යන පංචස්කන්ධ ධර්ම පමණි. මෙම නිසා ඒ විපාක විඳින කෙනෙක් ද නැත. විපාකයක් ඇත. එහෙත් එය විඳින්නෙක් නැත.

අනිත්‍ය වූ - දුක්ඛ වූ - අනාත්ම වූ මේ භවය අත්හැර දමා අමාමභ නිවනින් සැනසීම සඳහා ම මේ කුශල් හේතු වේවා! වාසනා වේවා!!